

Vibe Grevsen
Silkeborgvej 309A
8230 Åbyhøj

19/1-2009

Til Retsudvalget vedr. forslag om ændring af navneloven

Hermed vil jeg gerne viderebringe mine kommentarer til lovforslaget om ændring af navneloven. Mine kommentarer understøttes af statistiske overvejelser I nok vil finde interessante.

Jeg har på baggrund af Familiestyrelsens navnelister og optællingerne fra Danmarks Statistik lavet et udtræk over samtlige navne, der er godkendt til begge køn www.unlockaarhus.dk/navne.php samt et maskinelt udtræk over hyppigheden af navne, der er tildelt til mindst 3 personer af det modsatte køn af det, de er godkendt til. Statistikken findes på www.unlockaarhus.dk/navne.xls

Sidstnævnte består af tre lister: navne godkendt til begge køn, eksklusive drengenavne og eksklusive pigenavne. Listerne er sorteret efter kønsfordeling. Det skal understreges, at navnene på de to sidste lister ikke er godkendt til begge køn til trods for, at de bæres af personer af begge køn.

Af optællingen for 2008 fremgik 550 navne, der bæres af begge køn uden at være godkendt til det. Heriblandt fandtes 78 drengenavne og 81 pigenavne, der mindst lige så hyppigt blev båret af det modsatte køn af det, som de er godkendt til.

Af optællingen for 2009 fremgår 572 navne, der bæres af begge køn foruden de 344 navne, der er godkendt til at tildeles både drenge og piger. **Heriblandt findes nu 87 pigenavne og 73 drengenavne, der bæres af mindst lige så mange personer af det modsatte køn.**

Det ses ligeledes, at det pigenavn der ifølge Danmarks Statistik blev båret af flest danske kvinder i 2008 - Anne - nu er tildelt til 9 drenge ligesom det 11. hyppigste drengenavn – Jan – er tildelt til 8 piger. Navnene er således hyppigere anvendt af drenge hhv. piger end visse af navnene på den kønsneutrale liste.

Såfremt der skal være sammenhæng mellem hvor mange, der bærer de enkelte navne og hvilke navne, der er godkendt til hvilket køn kan man derfor argumentere for en omfattende udvidelse af antallet af navne godkendt til både drenge og piger. Imidlertid kan det synes som om, at det ville underminere selve formålet med listerne, hvis det mest udbredte pigenavn i landet pludselig figurerede på listen over drengenavne. Det forekommer langt mere hensigtsmæssigt at ændre listernes status fra at være de eneste godkendte navne til i stedet at være vejledende navnelister.

Det giver god mening at have vejledende navnelister til at hjælpe nybagte forældre, da et uheldigt navn kan blive til gene for barnet. Jeg er bekendt med, at der allerede under nuværende lovgivning er givet dispensation til at mindst et forældrepar har tildelt sit barn et kønsatypisk navn. Sammenligner man tallene fra 2008 og 2009 ses det, at der i år er tilkommet 22 navne, der bæres af personer af det modsatte køn af det de er godkendt til. Derudover har der været en omfattende udvidelse af listen over navne godkendt til begge køn. Jeg har ikke beregnet hvor mange personer, der således er blevet tildelt et kønsatypisk navn – det ville også kræve, at jeg havde kendskab til nettomigrationen af personer med kønsatypiske navne, hvilket jeg ikke besidder.

Ifølge tal viderebragt til mig af Karin Astrup, Trans-Danmark er der i perioden efter 2005 meddelt navneændring til mindre end 8 transseksuelle i Danmark. Jeg kender ikke hendes kilde, men såfremt det er korrekt kunne det se ud som om, at der meddeles tilladelse til tildeling af kønsatypiske fornavne til mere end en håndfuld nyfødte årligt. **Det giver ikke mening, at have en lovgivning, der gør det muligt for forældre at få dispensation til at tildele børn kønsatypiske navne uden at dette har krævet en lægelig vurdering, hvis man nægter habile voksne samme mulighed** – slet ikke idet man må antage at muligheden for at et kønsatypisk navn bliver et nyfødt barn til gene er større end muligheden for, at et selvvalgt navn bliver en teenager eller en myndig person til gene.

Det er muligt, at en person vil træffe en beslutning om navneskift som personen senere fortryder, men det kan man hævde på mange områder og der kræves jo fx ikke en habilitetsvurdering for at en person kan indgå en bindende aftale i følge Aftaleloven.

Kravet om, at Sexologisk Klinik skal billige ønsket om et kønsatypisk navn – og dermed indirekte bevidne personens habilitet – forekommer urimeligt og i strid med princippet om at et individ er myndigt med mindre individet er erklæret umyndigt. Dette princip, autonomiprincippet, må være lige så fundamentalt som princippet om, at enhver er uskyldig medmindre andet kan bevises.

Jeg mener derfor ikke det bør være nødvendigt at hverken Sexologisk Klinik eller andre læger involveres for at ønsket om navneskift tilgodeses.

Om muligheden så også skal tilfalde børn kan måske være kontroversielt. Der findes en række navne indenfor begge køn, som jeg ikke ville bryde mig om at kalde et barn. Der findes også en del meget kønstypiske navne på listen over navne, der er godkendt til begge køn. Hvis 'en ond stedmor' ville genere et mindre barn kunne hun således allerede gøre det. Den slags situationer er måske én af begrundelserne for, at man i dag kræver samtykke fra børn over 12 år ved navneændringer.

Personligt mener jeg, at dette er en god og rimelig beskyttelse af børnene.

Endvidere har jeg kendskab til flere tilfælde, hvor personer har været afklarede om deres kønsidentitet allerede i en tidlig alder. På den baggrund mener jeg derfor ikke, der er etiske problemer forbundet med at ændre navnelisternes status til kun at være vejledende.

Med venlig hilsen

Vibe Grevsen